

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

clamore valido expirauit. Art. LXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Uigilante charissimi, hæc est vltima cena, quam Dominus de hoc mundo transiens, accepit. Simus huius memores, quotiescunque gula nos tentat, quotiescunque abstinentia onerosa videtur, quotiescunque ieiunium gravare videtur. Reuocemus tunc ad mentem fel & acetum, quod Dominus gustauit, & aliud pro siti sua non habuit, & delicatum cibum & potum horrebimus. Quomodo non erubescendum est nobis, quia ori nostro ac lingua nostræ nihil negare volumus? Quærimus aut paramus quicquid sensualitas concupiscit delicatum vel inordinatum, cum Dominus noster in cruce pro nobis moriens ieiunauit & maxime sitiens, fel & acetum pro sua vltima valedictione gustauit. Est ne æquum, vt ipse pro nobis ploret, & nos rideamus? vt ipse in cruce tribus clavis sustentetur vndiq; vulneratus, sine vlla requie alicuius membri, & nos dormire velimus, & delectationes quærere vsque ad satietatem? Ipse fel gustat & acetum, non habens guttam aquæ in siti sua, & nos tam studiosè quærimus, quod bene sapiat, & bibimus ad genarum vsque colorationem? Bibimus, quod alij sobrij nos odore percipiunt antequam vident. Oh non sumus huius regis milites, qui in cruce mortuus est. Ipsi autem, scilicet delicati & bibuli non sunt, de quibus dicit Apostolus: Qui carnem suam cum concupiscencijs crucifixerunt: de quorum paupertate, abstinencia, & patientia, sensuum mortificatione in libris legimus, ocula verò vt videamus, nescio vbi quærere debemus. Et de his satis.

quam sumptulose Christus amarissimam. Ex cena vltima Christi amarissima quid dixerunt.

Galat. 5.

IESVS CONSUMMATVM EST, CLA.
manit. *Articulus LXII.*

CVM omnia in Christo completa essent, quæ de ipso scripta erant in lege, Prophetis & Psalmis, & nihil restaret, nisi mori, cum accepisset aeternam, dixit: Consummatum est. Dicendo autem hæc verba, intelligitur Christus omnes præcedentes passiones & poenas, in spiritu quasi ad vnam summam collegisse, & Deo Patri obtulisse pro humani generis salute. Ita etiam nos debemus in fine orationum nostrarum, & operum nostrorum bonorum, omnia simul, scilicet intentionem, studium, laborem, & opus, &c. omnia Deo offerre. Cui vt magis placeant, in vnione operum & meritorum Christi debemus illi præsentare, vt edocta est sancta Mechthildis à Domino.

Ioan. 19. verbo suo & in cruce quid Christus indicaret. Intentio bonorum operum exercitiorum quomodo spectanda.

IESVS CLAMORE VALIDO EXPL.
rauit. *Articulus LXIII.*

DVM Dominus Iesus omnia propter quæ venerat, consummasset, & iniunctam sibi à Patre obedientiam perfecisset, appropinquans morti, & venis iam ex sanguinis effusione exhaustis, viribus corporis vndiq; deficientibus, cepit oculos languescens deprimere, & facie pallescere. Et quia in sua potestate habebat ponendi animam suam, nec quisquam ei tollere poterat, sed quando ipse volebat ponebat: cum adesset hora, quam ab initio præfixerat, caput suum versus matrem modice inclinauit, quasi vltimum aue vel vale ei impendens, & doloribus plenis, in quæ angustijs mortis constitutus, hoc signo matri, ac si corpus suum laceratum, & tam crudeliter vndique per fessum ac dissipatum, commendaret, innuit rursus erigens

Iesus quomodo se disposuerit ad mortem. Ioan. 19.

RR 2 erigens

VI

erigens se, Patri quę se commendans, & clamans voce magna, valido clamore, dixit: Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Et hac dicens, rursus inclinat capite emisit spiritum & expirauit.

PATER NOSTER.

Ecce charissimi filij, totam passionis Dominicę seriem vsque ad hunc articulũ audistis, quomodo Dominus noster Iesus Christus post multos labores, multas fatigationes, multas passiones, multas penas, multa opprobria, multa vulnera, multa itinera peracta, post crucem denique & omnem penę sanguinis sui effusionem, cum sibi placebat, aduocans mortem, clamore validissimo, tradidit spiritum. Adeo autem validus fuit clamor iste, vt ad infernum vsque auditus cælum & terram tremere fecerit. Vnde non naturalem sed miraculosam, id est, nõ omnibus communem, sed Christo propriam constat fuisse vocem, hanc quia homo longa passione afflictus omnibusque viribus destitutus, & morti ex talibus cruciatibus victus, naturaliter anima egrediente, non sic posset clamare, sed id factum est hic sola diuina, quę in Christo erat virtute. Admonemur autem hic primo, vt studeamus commori Christo, id est, mori mundo, vitijs & peccatis, id est, non permittamus ea in nobis viuere, si cum Christo volumus viuere. Secundo dicit hic quisquis Christianus es, mori, dum viuus. Iam enim tibi de morte cogitandum est, dum sanus es. Curandum tibi est, ne inueniatur in te propter quod mori formides. Si enim mori formidas, teipsum interroga. Scrutare, quid in te sit, quare mori formides. Si amor alicuius rei, quę Deus non est, vel aliud in causa est, quare mori metuis, illam abijcias à te, teipsum libera facito à causa huius timoris: & in hunc statum mentis teipsum conuerso, quo non formides mori. Tertio, iam in vita, dum sanus es, sepius præmeditare mortem, ne mors vnquam inopinata tibi aduenire possit, quin semper inueniaris paratus. Nunquam in eo statu perseueres, nunquam dormire præsumas in eo statu quo non audeas mori. Dum sanus es Deum inuoca, pro sana felicitę morte Deum ora, offerens eidem passionem suam pro peccatis tuis, & præcipue illius preciosissimam, grauissimamque mortem, vt cum ad illam horam, qua exeundum est, veneris, assuetus sis doctusque ad Deum te conuertere, Deum inuocare, teque illi in eius manus offerre.

Clamor Christi expirantis quous validus fuerit.

Mori cum Christo qui debeamus.

Mortis formido vnde veniat.

Parare qui quisque se debeat ad mortem.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 3. Ioan. 19.

IESV MORTEM CREATURÆ IRRATIONABILES PLANGUNT. Articulus LXIV.

Mortuo Christo, apparuerunt multa miracula, testantia diuinitatem, & iniustam Christi occisionem. Nam, ecce velum templi scissum est, motum in duas partes à summo vsque deorsum, petra scissa sunt: Terra mota est & monumenta aperta sunt. Et multa sanctorum corpora qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumentis, post resurrectionem eius venerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis. Centurio autem, & qui cum eo erant, confiterentur Iesum, viso terra motu, & his quę fiebant, & quia sic clamans, expirasset, timuerunt valde dicentes: Verè hic homo Filius Dei: & iustus erat. Et omnis turba eorum, qui aderant ad spectaculum istud, & videbant quę fiebant, percutientes pectora sua, reuertebantur. Stabant autem noti eius à longè. Et erant ibi multos,